

Arrest

nr. 287 924 van 21 april 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 30 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat L. LUYTENS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 9 september 2020 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 23 september 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoekers vingerafdrukken werden afgenomen in Griekenland op 4 december 2019 (Eurodac). Op 13 oktober 2020 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker 26,7 jaar oud is met een standaarddeviatie van 2,3 jaar.

1.2. Op 30 maart 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 30 maart 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 23/09/2020

Overdracht CGVS: 12/11/2020

Het CGVS organiseerde een persoonlijk onderhoud op 17 september 2021 van 8.35 uur tot 12.15 uur in het bijzijn van een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester Linda Luytens, was daarbij aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Afghaanse nationaliteit, bent u van Pashtoense origine, soennitisch moslim en afkomstig uit het district Kuz Kunar in de provincie Nangarhar. U verklaarde dat u ging werken aan het kanaal waar u stenen in een vrachtwagen moest plaatsten. Op een dag zouden enkele Talibanleden u hebben benaderd met de vraag hen te vervoegen. U werd daarbij hardhandig aangepakt en met de achterzijde van een geweer op uw hoofd geslagen. U werd naar het ziekenhuis gebracht alwaar u twee maanden verbleef. De andere personen die aan het kanaal werkten, waren ouder en werden niet door de Taliban benaderd. Na uw terugkeer uit het ziekenhuis bent u weer gaan werken. Na enkele dagen kwamen de Taliban uw richting uit. U ging lopen en daarop werd u beschoten. U kon naar huis vluchten waarop uw vader uw reis naar Europa regelde. U reisde via verschillende landen naar België waar u op 23 september 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U legde ter staving een Afghaanse identiteitskaart neer, evenals een medisch attest uit België en een attest van de dorpsoudsten van uw regio. U voegde daar nog een foto en de taskara van uw vader aan toe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Blijkt verder dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Immers kan op basis van onderstaande redenen geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Ten eerste stelt het CGVS vast dat u over bepaalde identiteitsgegevens valse en tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd waardoor uw algemene geloofwaardigheid reeds danig wordt ondermijnd.

Zo geeft u aan dat u niet weet hoe oud u bent. U kent blijkbaar uw geboortjaar zelfs niet (zie nota's CGVS p.3). Het CGVS kan aannemen dat niet iedereen in Afghanistan zijn geboortedatum kent. Maar wanneer u zelf een taskara voorlegt om uw beweerde identiteit te staven en u niet weet welke leeftijd daarop vermeld staat (zie nota's CGVS p.3), is dit weinig ernstig te noemen. Dat u uw taskara zelf niet kan lezen is uiteraard geen afdoend excuus, u was tijdens het persoonlijk onderhoud al lang in het bezit van dit document en aldus had u zich daarover kunnen informeren. Wat er ook van zij, bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in september 2020 verklaarde u dat u minderjarig was. Op vraag van de dienst Voogdij werd een leeftijdsonderzoek gestart. Uit het onderzoek van de dienst Voogdij blijkt dat u ongeveer de leeftijd van 26,7 jaar zou hebben zoals blijkt uit de beslissing van de dienst Voogdij van 13 oktober 2020. U daarop gewezen blijft u verklaren dat u zeventien jaar oud bent (zie nota's CGVS p.3). Uiteindelijk kijkt de tolk de taskara na en daarop staat vermeld dat u op basis van uw uiterlijk achttien jaar werd geschat in 1392 (zie nota's CGVS p.5).

Dat wil zeggen dat u heden, in het Afghaanse jaar 1400, helemaal niet meer minderjarig bent en dat u dus op bewuste wijze de asielinstanties hebt trachten te misleiden bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming. Nochtans mag het CGVS redelijkerwijze verwachten dat u wat betreft essentiële zaken als uw leeftijd de waarheid vertelt, hetgeen afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid.

U geeft later tijdens het persoonlijk onderhoud ook aan dat u vijftien jaar of vijftien en half jaar oud was bij uw vertrek uit Afghanistan (zie nota's CGVS p.9 en 10). Net voordien had u verklaard dat u ongeveer vier jaar geleden Afghanistan had verlaten, u had immers drie jaar in Turkije verbleven. Ook hier klopt de chronologie van uw verklaringen niet. Zelfs indien u vier jaar onderweg was van Afghanistan naar België was u al lang meerderjarig bij uw vertrek. Immers legt u een document neer dat aangeeft dat u achttien jaar was in 1392 en u zegt dat u vier jaar geleden bij uw vertrek 15 of 15,5 jaar oud was. Ook hier wordt uw geloofwaardigheid serieus ondermijnd en aldus kan het CGVS niet inschatten wanneer u effectief uw land verlaten heeft.

Ten tweede stelt het CGVS vast dat uw beweerde rekrutering door de Taliban niet aannemelijk overkomt.

Wat betreft uw verklaring dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. U werd nochtans uitgebreid gevraagd waarom de Taliban u dan wel zou willen rekruteren. U kon daarop enkel antwoorden dat u aan het kanaal aan het werken was en jong was. De rest van de aanwezigen was niet jong, 'medium', zoals u het aanduidt (zie nota's CGVS p.16). U nogmaals verschillende keren gevraagd waarom men u zou willen rekruteren, verwijst u naar het feit dat het moordenaars zijn, dat ze criminelen zijn, dat ze vragen om eten te brengen, dat ze jongeren willen omdat die bij het opgroeien hen zouden accepteren (zie nota's CGVS p.17). Maar nergens uit die antwoorden blijkt waarom men u zou viseren. Afgaande op uw huidige leeftijd van ongeveer 26,6 jaar, was u toen ook al boven de leeftijd van twintig en dat u bij hen zou opgroeien is aldus niet van tel. U kent trouwens niemand die al dan niet vrijwillig of gedwongen bij de Taliban is (zie nota's CGVS p.17 en 18), waardoor kan worden aangenomen dat het in uw regio niet met regelmaat voorkomt. Dat de Taliban dan zomaar uit het niets u zou benaderen om u gedwongen mee te nemen zonder dat u enige specifieke skills hebt, is niet aannemelijk. Bovendien geeft u verder aan dat de Taliban u bij hun tweede benadering hebben beschoten omdat u wegliep. Ook dit komt weinig overtuigend over indien zij de bedoeling hadden u te rekruteren.

Zo stelt het CGVS verder vast dat u de Taliban vreest in geval van terugkeer naar Afghanistan (zie nota's CGVS p.21), zeker nu de Taliban daar (aan de macht) is. Maar wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud naar de huidige situatie vertelt u dat er gevochten wordt en mensen worden gedood (zie nota's CGVS p.11). Maar dan blijkt het te gaan over de discussies over de vlag, zijnde tussen de gekleurde vlag in zwart, rood en groen, of de witte vlag, waarbij mensen zouden worden geslagen. Dat is niet hetzelfde als gevechten en het doden van mensen. Bovendien, vanwaar de witte vlag vandaan komt, dat weet u niet (zie nota's CGVS p.11). U weet ook niet wie nu de president is in Afghanistan. Het is bevreemdend dat u enerzijds de Taliban vreest bij terugkeer, maar anderzijds niet echt concreet op de hoogte blijkt van de huidige situatie waarbij de Taliban de macht heeft gegrepen in het land.

Zo merkt het CGVS hier nog volledigheidshalve op dat u via verschillende Europese landen naar België reisde, waaronder Frankrijk (zie nota's CGVS p.10). U diende in Frankrijk, noch enig anders Europees land, een verzoek om internationale bescherming in omdat België volgens u uw bestemming was. Uw vingerafdrukken zijn in Griekenland genomen, maar u zou daar geen asiel hebben aangevraagd. Nochtans kan redelijkerwijze verwacht worden dat iemand die zijn land ontvlucht is wegens gegronde vrees, een verzoek om bescherming indient, zodra hij daar de kans toe krijgt.

Ten derde legt u ook geen stukken voor die uw relaas duidelijk en geloofwaardig kunnen staven.

Zo moet het CGVS vaststellen dat u geen medische stukken voorlegt van uw verblijf in het ziekenhuis gedurende twee maanden. U legt een foto neer van uzelf met verband, maar daar kan onmogelijk uit worden opgemaakt wat er precies is gebeurd. U legt ook een medisch attest van in België neer waaruit blijkt dat er inderdaad littekens zijn aan het hoofd. Maar ook hier kan de oorzaak niet uit blijken.

Zo legt u nog een attest neer van de dorpsoudsten van uw regio. Maar dit document is niet gedateerd. Uit de vertaling kan ook helemaal niet worden opgemaakt wat de bedoeling van dit document is. U geeft aan dat het is opgesteld omdat u uw vader om een bewijs vroeg (zie nota's CGVS p.14), maar het attest is gericht aan de 'district chief of Kuz Kunar'. Dat men zulk attest zou opstellen jaren na de gebeurtenis enkel op vraag van uw vader en het dan aan het districtshoofd zou richten, kan niet echt overtuigen. Dat de dorpsoudsten dan ook nog zouden toevoegen dat men u op basis van dit incident helemaal naar Europa moest zenden, is helemaal niet aannemelijk. U had dit document trouwens al sinds januari 2021 in uw bezit in België en toch wachtte u tot uw persoonlijk onderhoud in september 2021 om dit stuk aan de asielinstanties over te maken, wat opnieuw weinig ernstig overkomt. De foto van uw vader en diens taskara kunnen evenmin iets wezelijks aan het dossier toevoegen.

Zo wijst het CGVS er hier nog op dat uit informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat het in Afghanistan gemakkelijk is om valse en/of vervalste documenten te verkrijgen.

Op basis van bovenstaande redenen kan u dan ook niet het statuut van vluchteling worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EASO Country Guidance: Afghanistan van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021

regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan

Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig

zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na bewijzen te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met u persoonlijke omstandigheden door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Qarabagh, Kaboel.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het

gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socioeconomische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security van januari 2022, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_january_2022.pdf) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzekeerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker licht toe als volgt:

“Vervolgens vermeldt de bestreden beslissing de motieven om haar standpunt te staven; verzoeker kan deze motieven niet aanvaarden:

[citaat bestreden beslissing inzake de vluchtelingenstatus]

Verzoeker betwist deze overwegingen.

Hij is ongeschoold, heeft geen enkel tijdsbesef en kan lezen noch schrijven.

Een document, in dit geval een taskara, is inderdaad niet betrouwbaar in zijn geval, niet met betrekking tot zijn leeftijd die hij destijds in Afghanistan had, - of zou gehad hebben want die werd louter op zijn

uitzicht geschat,- en ook niet met betrekking tot zijn leeftijd, die nu zou moeten vastgesteld worden in het kader van huidige procedure.

Dat hij niet meer minderjarig is, zal wel kloppen, maar de relevantie van die verklaringen moet ook niet meer waarde gegeven worden dan hen toekomt. De intentie om de Belgische overheidsinstanties te misleiden is er ernstige beschuldiging die wel enigszins overdreven lijkt.

Hoe dan ook, de bestreden beslissing gaat ervan uit dat verzoeker in 1392 18 jaar oud was, maar dit was destijds ook maar een schatting, en het is ook onduidelijk op welke basis en met welke finaliteit die leeftijd er werd opgeschreven...

Vervolgens wil verzoeker ook verduidelijken dat hij jonger was dan de andere mannen die daar in de rivierbedding aan het werken waren. Hij benadrukt ook dat de plaats waar hij op dat moment werkte, ver van zijn dorp gelegen was en dat de vreemde mannen hem misschien daarom viseerden, omdat ze wisten dat hij daar alleen was en toch niemand had om hem te verdedigen.

Ook al is de algemene informatie uiteraard de maatstaf, dit neemt niet weg dat her en der ook andere praktijken, of misdaden plaatsvinden of kunnen plaatsvinden. Verzoeker heeft alleszins goed kunnen beschrijven hoe het er precies aan toe is gegaan en er is geen directe reden om dit als ongeloofwaardig te beschouwen.

Verzoeker heeft zoals gezegd geen opleiding genoten en is heel beperkt in zijn wereldvisie; hij krijgt af en toe informatie via landgenoten die hem die dan doorgeven. Zelf heeft hij al een tijd geen enkel contact meer met zijn familie. Het ligt dan ook volledig in de lijn van zijn profiel dat hij weinig concrete informatie kan verstrekken over de situatie in zijn land en regio. Het is echter ook de taak van de Commissaris-generaal om rekening houdend met dit profiel zelf informatie op te zoeken ivm de regio van herkomst en de veiligheidssituatie aldaar.

Om dezelfde redenen is het ook voor de hand liggend dat verzoeker geen nieuwe bewijsstukken kan neerleggen; hetgeen hij al had, heeft hij meegedeeld en er is geen enkele aanwijzing dat hij informatie die hij zou kunnen voorleggen, heeft achtergehouden.

[citaat bestreden beslissing inzake de subsidiaire beschermingsstatus]

Verzoeker kan het ook met deze redenering geenszins eens zijn.

Ten eerste is de periode van evaluatie die bestudeerd wordt veel te kort om tot een objectief en duurzaam besluit te komen inzake het al dan niet voorkomen van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict. De aanslagen volgen elkaar althans op met de regelmaat van de klok en van enige duurzaamheid en stabiliteit kan dan ook (nog) geen sprake zijn.

De motivering stelt een aantal premissen voorop, die immers vooralsnog zeer voorbarig te noemen zijn : -zo is het niet vanzelfsprekend dat het verdwijnen van een aantal vroegere actoren uit het conflict, zomaar zou leiden tot een significante afname van het willekeurig geweld. Bovendien zijn er nog voldoende andere actoren, waaronder ISKP maar ook vele andere terroristische groepen, die aanslagen plegen en regio's onveilig maken. Afghanistan is immers opnieuw onderweg om een speeltuin te worden voor die terroristische groeperingen. De bestreden beslissing geeft zelf toe dat deze groeperingen, hoewel ze doelen viseren, géén rekening houden met mogelijke collateral damage onder burgers (een afgrijselijke term trouwens)

-bovendien is het voorbarig om zich te baseren op cijfers die verzameld zijn in een fase van grote ommekeer/instabiliteit en verminderde aanwezigheid van buitenlandse waarnemers en organisaties, temeer daar er bewijzen zijn dat de rapportering manifest verminderd is Tracking Disorder During Taliban Rule in Afghanistan: A Joint ACLED and APW Report (acleddata.com); besluiten dat er een sterke daling van het geweld heeft plaatsgehad, die bovendien duurzaam moet zijn, is voorbarig, zoals reeds hierboven gesteld, en niet objectief te verifiëren.

-waar er geen rechtstaat is, is het geweld per definitie willekeurig en een andere invulling van het begrip dringt zich op

Tenslotte betwist verzoeker de cijfers als zou het aantal intern ontheemden afnemen Afghanistan Crisis Response Plan 2022 | Global Crisis Response Platform (iom.int).

Verzoeker brengt aldus informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Ook met betrekking tot mogelijke toepassing van artikel 48/4, 62, b Vw. kan verzoeker de gevolgde redenering niet onderschrijven.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt inderdaad niet zonder meer onder dat toepassingsgebied.

Enerzijds is er een situatie die veroorzaakt wordt door objectieve omstandigheden; deze zijn in elk geval aantoonbaar.

Anderzijds is er een situatie die wordt veroorzaakt door het handelen en/of het nalaten te handelen door overheidsactoren en niet-overheidsactoren en/of de Staat.

Inderdaad, in casu dient men ten eerste te benadrukken dat ook het nalaten te handelen in het geval van de Taliban ernstige repercussies heeft op de economische situatie en de levensomstandigheden van de burgers.

De door de bestreden beslissing gevolgde redenering kan niet verdedigd worden, waar zij stelt dat in casu de schade dus niet zou voortvloeien uit de gedragingen van derden, en nog minder kan zij waarmaken dat er een situatie zou voorhanden zijn "van gevaren waaraan de bevolking of een deel ervan in het algemeen is blootgesteld.

De socio-economische precaire situatie is drastisch verslechterd na de machtsovername, en het beleid dat daarna door de Taliban werd gevoerd/ of niet werd gevoerd, met name ook het niet beantwoorden aan de "benchmarks" voor erkenning en de gevolgen hiervan voor de blokkering van fondsen en hulp.

Het is alleszins duidelijk dat de redenering van de bestreden beslissing vooringenomen is en niet gebaseerd op een volledige en inclusieve benadering van de politieke en economische realiteit, op lange termijn.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker van zéér arme en eenvoudige komaf is; zijn vader was al gehandicapt en arbeidsongeschikt en verzoeker verdiende destijds een beetje de kost als dagloner (die stenen op vrachtwagens laadde). De situatie in de regio en van zijn familie is zo slecht dat hij trouwens geen contact met hen kan krijgen.

Tenslotte kan hier in het algemeen aan worden toegevoegd dat de bestreden beslissing volledig in het ongewisse blijft waar zij steeds spreekt over "de machtsovername door de Taliban" maar geen invulling geeft aan de juridische omschrijving van dit "regime", temeer daar het internationaal niet erkend wordt.

Ook deze juridische kwestie vraagt zeker om opheldering. Zo is immers de notie van "bescherming" intrinsiek verbonden aan het bestaan van de rechtsstaat en van een gelegitimeerde overheid.

Om al deze redenen vraagt verzoeker derhalve om hem alsnog het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek in het licht van nieuwe stukken en de bijkomende verklaringen."

2.1.1. In een aanvullende nota van 24 maart 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA rapport "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- het EUAA rapport "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- het EUAA-rapport "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van Cedoca van 23 september 2022;
- de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van Cedoca van 5 mei 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul city. Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "Afghanistan: Targeting of Individuals" van augustus 2022.

2.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtcollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU.

Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, derde lid, van de Richtlijn 2013/32/EU.

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Waar verzoeker stelt dat zijn taskara inderdaad niet betrouwbaar is aangezien zijn leeftijd die hij destijds in Afghanistan had louter op zijn uiterlijk werd geschat, dat hij waarschijnlijk niet meer minderjarig is, maar dat de intentie om de Belgische overheidsinstanties te misleiden een ernstige beschuldiging is die enigszins overdreven lijkt, wijst de Raad erop dat verzoeker zich bij aankomst in België heeft aangegeven als niet-begeleide minderjarige, terwijl uit leeftijdsonderzoek is gebleken dat verzoeker 26,7 jaar oud is met een standaarddeviatie van 2,3 jaar. Verzoeker is dus allesbehalve minderjarig, zoals hij eerder beweerde te zijn. Verzoeker stelt dat hij geen enkel tijdsbesef heeft, maar laat na dit te staven met enig attest, waardoor hier geen rekening mee kan worden gehouden. Ook dat verzoeker ongeschoold is en niet kan lezen en schrijven, klemt met zijn verklaringen afgelegd bij aanvang van de procedure waarbij hij vermeldde dat hij 5 of 6 jaar naar school ging en kan lezen en schrijven (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, stuk 7; DVZ-verklaring, stuk 7). Het doet dan ook verder afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid dat hij later aangeeft dat hij niet kan lezen en schrijven, omdat in zijn land, zijn regio er enkel wordt gesproken, maar er *“geen notebook of pencil”* is (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 3-4). De volgende correcte en pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier: *“Zo geeft u aan dat u niet weet hoe oud u bent. U kent blijkbaar uw geboortjaar zelfs niet (zie nota’s CGVS p.3). Het CGVS kan aannemen dat niet iedereen in Afghanistan zijn geboortedatum kent. Maar wanneer u zelf een taskara voorlegt om uw beweerde identiteit te staven en u niet weet welke leeftijd daarop vermeld staat (zie nota’s CGVS p.3), is dit weinig ernstig te noemen. Dat u uw taskara zelf niet kan lezen is uiteraard geen afdoend excuus, u was tijdens het persoonlijk onderhoud al lang in het bezit van dit document en aldus had u zich daarover kunnen informeren. Wat er ook van zij, bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in september 2020 verklaarde u dat u minderjarig was. Op vraag van de dienst Voogdij werd een leeftijdsonderzoek gestart. Uit het onderzoek van de dienst Voogdij blijkt dat u ongeveer de leeftijd van 26,7 jaar zou hebben zoals blijkt uit de beslissing van de dienst Voogdij van 13 oktober 2020. U daarop gewezen blijft u verklaren dat u zeventien jaar oud bent (zie nota’s CGVS p.3). Uiteindelijk kijkt de tolk de taskara na en daarop staat vermeld dat u op basis van uw uiterlijk achttien jaar werd geschat in 1392 (zie nota’s CGVS p.5). Dat wil zeggen dat u heden, in het Afgaanse jaar 1400, helemaal niet meer minderjarig bent en dat u dus op bewuste wijze de asielinstanties hebt trachten te misleiden bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming. Nochtans mag het CGVS redelijkerwijze verwachten dat u wat betreft essentiële zaken als uw leeftijd de waarheid vertelt, hetgeen afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid.*

U geeft later tijdens het persoonlijk onderhoud ook aan dat u vijftien jaar of vijftien en half jaar oud was bij uw vertrek uit Afghanistan (zie nota’s CGVS p.9 en 10). Net voordien had u verklaard dat u ongeveer vier jaar geleden Afghanistan had verlaten, u had immers drie jaar in Turkije verbleven. Ook hier klopt de chronologie van uw verklaringen niet. Zelfs indien u vier jaar onderweg was van Afghanistan naar België was u al lang meerderjarig bij uw vertrek. Immers legt u een document neer dat aangeeft dat u achttien jaar was in 1392 en u zegt dat u vier jaar geleden bij uw vertrek 15 of 15,5 jaar oud was.

Ook hier wordt uw geloofwaardigheid serieus ondermijnd en aldus kan het CGVS niet inschatten wanneer u effectief uw land verlaten heeft."

Verzoeker doet verder door te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen geen afbreuk aan de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier: *"Wat betreft uw verklaring dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. U werd nochtans uitgebreid gevraagd waarom de Taliban u dan wel zou willen rekruteren. U kon daarop enkel antwoorden dat u aan het kanaal aan het werken was en jong was. De rest van de aanwezigen was niet jong, 'medium', zoals u het aanduidt (zie nota's CGVS p.16). U nogmaals verschillende keren gevraagd waarom men u zou willen rekruteren, verwijst u naar het feit dat het moordenaars zijn, dat ze criminelen zijn, dat ze vragen om eten te brengen, dat ze jongeren willen omdat die bij het opgroeien hen zouden accepteren (zie nota's CGVS p.17). Maar nergens uit die antwoorden blijkt waarom men u zou viseren. Afgaande op uw huidige leeftijd van ongeveer 26,6 jaar, was u toen ook al boven de leeftijd van twintig en dat u bij hen zou opgroeien is aldus niet van tel. U kent trouwens niemand die al dan niet vrijwillig of gedwongen bij de Taliban is (zie nota's CGVS p.17 en 18), waardoor kan worden aangenomen dat het in uw regio niet met regelmaat voorkomt. Dat de Taliban dan zomaar uit het niets u zou benaderen om u gedwongen mee te nemen zonder dat u enige specifieke skills hebt, is niet aannemelijk. Bovendien geeft u verder aan dat de Taliban u bij hun tweede benadering hebben beschoten omdat u wegliep. Ook dit komt weinig overtuigend over indien zij de bedoeling hadden u te rekruteren."*

Verzoeker herhaalt dat hij ongeschoold is en beperkt zich tot het vage en algemene verweer dat hij weinig concrete informatie kan verstrekken over de situatie in zijn land en regio en dat hij om dezelfde redenen geen nieuwe bewijsstukken kan neerleggen. Dit betoog werpt geen ander licht op de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier: *"Zo stelt het CGVS verder vast dat u de Taliban vreest in geval van terugkeer naar Afghanistan (zie nota's CGVS p.21), zeker nu de Taliban daar (aan de macht) is. Maar wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud naar de huidige situatie vertelt u dat er gevochten wordt en mensen worden gedood (zie nota's CGVS p.11). Maar dan blijkt het te gaan over de discussies over de vlag, zijnde tussen de gekleurde vlag in zwart, rood en groen, of de witte vlag, waarbij mensen zouden worden geslagen. Dat is niet hetzelfde als gevechten en het doden van mensen. Bovendien, vanwaar de witte vlag vandaan komt, dat weet u niet (zie nota's CGVS p.11). U weet ook niet wie nu de president is in Afghanistan. Het is bevreemdend dat u enerzijds de Taliban vreest bij terugkeer, maar anderzijds niet echt concreet op de hoogte blijkt van de huidige situatie waarbij de Taliban de macht heeft gegrepen in het land."*

Bij gebrek aan een dienstig verweer tegen de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, worden deze eveneens overgenomen door de Raad: *"Zo merkt het CGVS hier nog volledigheidshalve op dat u via verschillende Europese landen naar België reisde, waaronder Frankrijk (zie nota's CGVS p.10). U diende in Frankrijk, noch enig anders Europees land, een verzoek om internationale bescherming in omdat België volgens u uw bestemming was. Uw vingerafdrukken zijn in Griekenland genomen, maar u zou daar geen asiel hebben aangevraagd. Nochtans kan redelijkerwijze verwacht worden dat iemand die zijn land ontvlucht is wegens gegronde vrees, een verzoek om bescherming indient, zodra hij daar de kans toe krijgt."*

Ten derde legt u ook geen stukken voor die uw relaas duidelijk en geloofwaardig kunnen staven.

Zo moet het CGVS vaststellen dat u geen medische stukken voorlegt van uw verblijf in het ziekenhuis gedurende twee maanden.

U legt een foto neer van uzelf met verband, maar daar kan onmogelijk uit worden opgemaakt wat er precies is gebeurd. U legt ook een medisch attest van in België neer waaruit blijkt dat er inderdaad littekens zijn aan het hoofd. Maar ook hier kan de oorzaak niet uit blijken.

Zo legt u nog een attest neer van de dorpsoudsten van uw regio. Maar dit document is niet gedateerd. Uit de vertaling kan ook helemaal niet worden opgemaakt wat de bedoeling van dit document is. U geeft aan dat het is opgesteld omdat u uw vader om een bewijs vroeg (zie nota's CGVS p.14), maar het attest is gericht aan de 'district chief of Kuz Kunar'. Dat men zulk attest zou opstellen jaren na de gebeurtenis enkel op vraag van uw vader en het dan aan het districtshoofd zou richten, kan niet echt overtuigen. Dat de dorpsoudsten dan ook nog zouden toevoegen dat men u op basis van dit incident helemaal naar Europa moest zenden, is helemaal niet aannemelijk. U had dit document trouwens al sinds januari 2021 in uw bezit in België en toch wachtte u tot uw persoonlijk onderhoud in september 2021 om dit stuk aan de asielinstanties over te maken, wat opnieuw weinig ernstig overkomt. De foto van uw vader en diens taskara kunnen evenmin iets wezelijks aan het dossier toevoegen.

Zo wijst het CGVS er hier nog op dat uit informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat het in Afghanistan gemakkelijk is om valse en/of vervalste documenten te verkrijgen."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: "*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)*".

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker (EASO *Judicial Analysis: Qualification for international protection (directive 2011/95/EU)*, december 2016, p. 109).

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 111: "*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*").

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevriezing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdiseerd of dat hij behoort tot een groep van geïdiseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, die *in fine* van het verzoekschrift wordt aangehaald, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afgaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te stellen dat geen invulling wordt gegeven aan de juridische omschrijving van het talibanregime dat internationaal niet wordt erkend, zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2 106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke en 1 406 gewonden), voornamelijk ten gevolge van aan ISKP toegeschreven IED's - aanvallen en 'unexploded ordnance', wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de Taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

De Raad beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Indien er actueel situaties zouden zijn van die aard dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, zou er informatie of zouden er minstens indicaties zijn in die richting. Bovenal, indien deze uitzonderlijke situatie wordt aangevoerd, ontslaat dit verzoeker niet van de noodzaak om thans concrete elementen aan te brengen in dit verband, bijvoorbeeld met betrekking tot zijn regio van herkomst, *in casu* de provincie Nangarhar. Verzoeker laat na deze aan te voeren.

Tot slot kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP